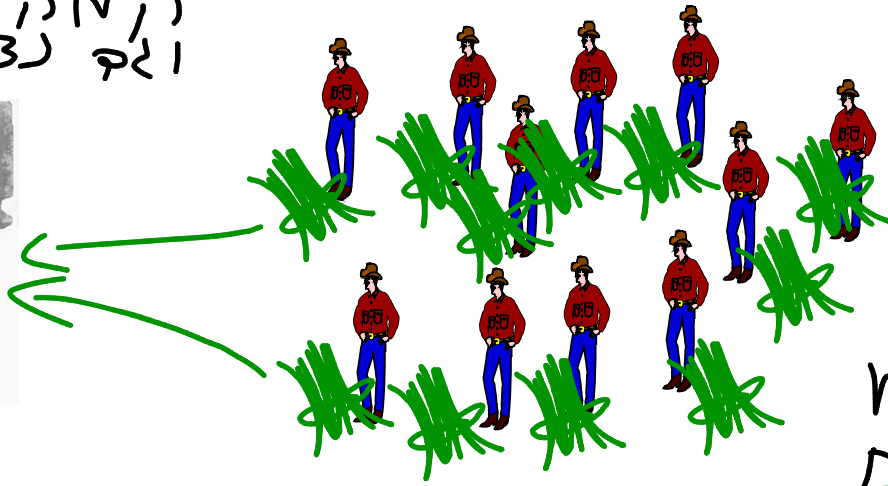

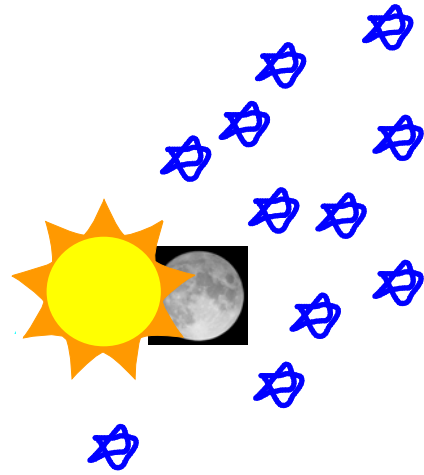
הנהגה נכונה
ולקח צדקה

נצחיה

נצחיה

נצחיה

ופילגשים, ועתה מתו ולקחן לנשים:

(ג) כי בן זקונים הוא לו - שנולד לו בעת זקנתו. ואונקלוס תרגם ארי בר חכים הוא ליה, שכל מה שלמד משם ועבר מסר לו. דבר אחר שהיה זיו איקונין שלו דומה לו, לשון רש"י. וכן אמר רבי אברהם כי בן זקונים שהולידו לזקוניו, והוא בן תשעים ואחת שנה, וגם אחיו בנימין קראו ילד זקונים קטן:

ואיננו נכון בעיני, כי הכתוב אמר שאהב את יוסף מכל בניו בעבור שהוא בן זקונים, וגם כל בניו נולדו לו בזקוניו, והנה יששכר וזבולון אינם גדולים מיוסף רק כשנה או שנתים: והנראה בעיני כי מנהג הזקנים שיקחו אחד מבניהם הקטנים להיות עמו לשרתו, והוא נשען על ידו תמיד לא יפרד ממנו, והוא נקרא לו בן זקוניו בעבור שישרתו לזקוניו, והנה לקח יעקב את יוסף לדבר הזה והיה עמו תמיד, ועל כן לא ילך עם הצאן ברעותם במקום רחוק: ואונקלוס שאמר "בר חכים" ירצה לומר שהיה בן דעת וחכם בעיני אביו, וטעמו כטעם זקנים.

בראשית פרק ל"ב כן זקונים = רג - כהן קאזי כהונה?

א וישב יעקב בארץ מגורי אביו--בארץ כנען. ב אלו תלדות יעקב, יוסף בן-שבע-עשרה שנה היה רעה את-אחיו בצאן, והוא נער את-בני בלהה ואת-בני זלפה, נשי אביו; ויבא יוסף את-דבתם רעה אל-אביהם. ג וישאל אהב את-יוסף מכל-בניו--כי-בן-זקנים הוא, לו; ועשה לו כוננת פסים. ד ויראו אחיו, כי-אתו אהב אביהם מכל-אחיו--וישנאו אתו; ולא יכלו, דברו לשלם. ה ויחלם יוסף חלום, ויגד לאחיו; ויוספו עוד, שנא אתו. ו ויאמר, אליהם: שמעו-נא, החלום הזה אשר חלמתי. ז והנה אנחנו מאלמים אלמים, בתוך השדה, והנה קמה אלמתי, וגם-נצבה; והנה תסבינה אלמתיכם, ותשתחוין אלמתי. ח ויאמרו לו, אחיו, המלך תמלך עלינו, אם-משול תמשל בנו. ט ויוספו עוד שנא אתו על-חלמתיו ועל-דבריו. י ויחלם עוד חלום אחר, ויספר אתו לאחיו; ויאמר, הנה חלמתי חלום עוד, והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים, משתחוים לי. יא ויספר אל-אביו, ואל-אחיו, ויגער-בו אביו, ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמתי: הבוא נבוא, אני ואמך ואחיך, להשתחוות לך, ארצה. יב ויקנאו-הו, אסנו ואביו, שמר את-הדבר. יג וילכו, אחיו, לרעות את-צאן אביהם, בשכם. יד ויאמר יששכר אל-יוסף, הלא